

Dosarul nr. 2ra-48/22
2-16206283-01-2ra-12012022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – A. Cucerescu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Mariana Pitic
Aliona Miron

examinând recursul declarat de Vadim Demeanciuc,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
întreprinderea de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu
răspundere limitată împotriva lui Vadim Demeanciuc, Boris Fedorișin și societății
comerciale „Agridon Fruct” societate cu răspundere limitată cu privire la
încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, și

la cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Vadim
Demeanciuc împotriva întreprinderii de furnizare a produselor petroliere „Ceinar”
societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu societatea comercială
„Agridon Fruct” societate cu răspundere limitată, cu privire la declararea nulității
contractului de fidejusiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a admis apelul declarat de întreprinderea de furnizare a produselor
petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată, s-a casat integral hotărârea
din 12 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o
hotărâre nouă, prin care s-a admis integral acțiunea inițială și s-a respins ca
neîntemeiată acțiunea reconvențională,

constată:

La 31 octombrie 2016, întreprinderea de furnizare a produselor petroliere
„Ceinar” societate cu răspundere limitată (în continuare ÎFPP „Ceinar” SRL) a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Demeanciuc, Boris
Fedorișin și societății comerciale „Agridon Fruct” societate cu răspundere
limitată (în continuare SC „Agridon Fruct” SRL) cu privire la încasarea datoriei,
penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, ÎFPP „Ceinar” SRL i-a împrumutat SC „Agridon Fruct” SRL suma de 3 400 000 de lei.

Ulterior, părțile contractante au încheiat acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014, prin care au modificat raportul bilateral, astfel încât valoarea împrumutului a constituit suma de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro.

Conform condițiilor raportului juridic enunțat, împrumutatul SC „Agridon Fruct” SRL s-a obligat față de împrumutătorul ÎFPP „Ceinar” SRL să restituie suma împrumutului până la 01 aprilie 2015.

Totodată, în scopul garantării executării obligației debitorului SC „Agridon Fruct” SRL de restituire integrală și în termen a sumei împrumutului, la 10 martie 2014, între ÎFPP „Ceinar” SRL, în calitate de creditor, Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc, în calitate de fidejutori, au fost încheiate contractele de fidejusiune, în baza cărora fiecare fidejutor s-a obligat să răspundă față de creditor pentru executarea obligației debitorului privind restituirea sumei împrumutate în valoare de 113 020 dolari SUA și 127 712,23 de euro, acordate debitorului SC „Agridon Fruct” SRL în temeiul contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, dar și achitarea dobânzilor, penalităților și altor plăți și cheltuieli legate de executarea acestui contract.

Suplimentar, la semnarea contractelor de fidejusiune din 10 martie 2014, părțile contractante au convenit că, în cazul încălcării termenului de restituire a împrumutului, fidejutorii Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc, în conformitate cu pct. 2.1 lit. c) ale contractelor, urmează să achite creditorului ÎFPP „Ceinar” SRL și o amendă contractuală în mărime de 0,25% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Reclamanta a menționat că debitorul SC „Agridon Fruct” SRL nu și-a onorat obligațiunile asumate în baza contractului de împrumut, iar solicitările sale de a soluționa pe cale extrajudiciară pretențiile de achitare a sumelor datorate au rămas nesoluționate.

Prin urmare, reclamanta s-a considerat îndreptățită de a solicita pe cale judiciară restituirea împrumutului și a plăților aferente atât de la debitorul SC „Agridon Fruct” SRL, cât și de la fidejutorii Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc.

Reclamanta ÎFPP „Ceinar” SRL a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea în mod solidar din contul SC „Agridon Fruct” SRL, a lui Boris Fedorișin și a lui Vadim Demeanciuc în beneficiul său datorita contractuală în sumă de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro, amenda contractuală în mărime de 0,25% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, în sumă de 146 643,45 de dolari SUA și 165 706,62 de euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 17 martie 2017, Vadim Demeanciuc a înaintat acțiune reconvențională împotriva ÎFPP „Ceinar” SRL, intervenient accesoriu SC „Agridon Fruct” SRL, cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 60-64).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Vadim Demeanciuc a menționat că despre existența contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014 și a contractului de fidejusiune din 10 martie 2014 a aflat după depunerea de către ÎFPP „Ceinar” SRL a cererii de chemare în judecată.

De asemenea, Vadim Demeanciuc a remarcat nu este și nici nu a fost niciodată administrator sau fondator al SC „Agridon Fruct” SRL, precum și nu deține sau a deținut vreodată controlul direct sau indirect asupra întreprinderii și, nu este și nici nu a fost beneficiar efectiv al acesteia.

Reclamantul Vadim Demeanciuc a notat că, *de facto*, încheierea contractului de fidejusiune din 10 martie 2014 nu a avut loc, deoarece el nu a purtat negocieri, corespondență comercială și nici nu a participat la vreo întâlnire în cadrul căreia să fi semnat personal acest contract de fidejusiune. Semnătura aplicată pe contractul de fidejusiune la rubrica „fidejutor” din numele său nu îi aparține. Respectiv, contractul de fidejusiune din 10 martie 2014 este nul și, prin urmare, lipsit de efecte juridice.

Reclamantul Vadim Demeanciuc a solicitat prin cererea de chemare în judecată reconvențională declararea nulității contractului de fidejusiune din 10 martie 2014 și compensarea din contul ÎFPP „Ceinar” SRL în beneficiul său a cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 60-64).

Prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de ÎFPP „Ceinar” SRL.

S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de Vadim Demeanciuc și s-a anulat contractul de fidejusiune din 10 martie 2014, încheiat între ÎFPP „Ceinar” SRL și Vadim Demeanciuc.

S-au încasat de la ÎFPP „Ceinar” SRL în beneficiul lui Vadim Demeanciuc cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în marime de 25 000 de lei (vol. I, f.d. 170-171, 180-186).

La 09 ianuarie 2020, ÎFPP „Ceinar” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 12 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea inițială și respinsă acțiunea reconvențională (vol. I, f.d. 177-179).

În atare circumstanțe, completul consideră că, la demararea căii de atac în ordine de apel, ÎFPP „Ceinar” SRL a respectat modul și termenul prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă.

Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de ÎFPP „Ceinar” SRL și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (vol. II, f.d. 35, 36-45).

La 02 decembrie 2020, ÎFPP „Ceinar” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei decizii noi, prin care să fie admisă integral acțiunea inițială și respinsă acțiunea reconvențională (vol. II, f.d. 49-54).

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de ÎFPP „Ceinar” SRL.

S-a casat decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. II, f.d. 94-101).

Prin decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de ÎFPP „Ceinar” SRL.

S-a casat integral hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis integral acțiunea inițială înaintată de ÎFPP „Ceinar” SRL.

S-a încasat în mod solidar din contul SC „Agridon Fruct” SRL, a lui Vadim Demeanciuc și a lui Boris Fedorișin în beneficiul ÎFPP „Ceinar” SRL suma de 113 020 de dolari SUA și suma de 127 712,23 de euro sau echivalentul acestor sume în MDL la data executării hotărârii, datoria conform contractului de împrumut, suma de 146 643 de dolari SUA și 165 706,62 de euro cu titlu de amendă contractuală sau echivalentul acestor sume în MDL la data executării hotărârii, suma de 37 500 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în apel și suma de 25 000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în recurs.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Vadim Demeanciuc (vol. II, f.d. 119-120, 121-134).

Curtea de Apel Chișinău și-a motivat soluția prin faptul că prima instanță a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, iar drept consecință eronat a ajuns la concluzia că ÎFPP „Ceinar” SRL nu poate pretinde încasarea datoriei în temeiul unui contract de împrumut încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Instanța de apel a reținut că, prin prisma raporturilor obligaționale născute în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014 și a contractelor de fidejusiune din 10 martie 2014, ÎFPP „Ceinar” SRL este îndreptățită de a pretinde de la debitorul SC „Agridon Fruct” SRL și de la fidejursorii Vadim Demeanciuc și Boris Fedorișin restituirea datoriei de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro, precum și amenda contractuală în sumă de 146 643 de dolari SUA și 165 706,62 de euro.

Cu titlu subsecvent, Curtea de Apel Chișinău a considerat Raportul de expertiză judiciară nr. 2027-2029 din 01 octombrie 2019 (vol. I, f.d. 144-153), prin care s-a constatat că semnătura din numele lui Vadim Demeanciuc din contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014 nu a fost executată de către acesta, dar de o altă persoană, nu constituie temei de declarare a nulității acestui contract de fidejusiune, deoarece Vadim Demeanciuc nu a demonstrat faptul că a sesizat organele de drept în vederea falsificării semnăturii sale aplicate pe acest contract.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele lui Vadim Demeanciuc, precum că despre existența contractului de fidejusiune f/n din 10 martie 2014 a aflat după depunerea de către ÎFPP „Ceinar” SRL a cererii de chemare în judecată, or, conform materialelor cauzei, pretențiile din 13 iulie 2015, 30 decembrie 2015 și 13 iulie 2016 au fost expediate inclusiv și lui Vadim Demeanciuc.

La 28 decembrie 2021, Vadim Demeanciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate în partea admiterii pretențiilor formulate de ÎFPP „Ceinar” SRL față de Vadim Demeanciuc, precum și în partea respingerii acțiunii reconvenționale, cu adoptarea în această parte a unei decizii noi, prin care să fie respinse pretențiile înaintate de către ÎFPP „Ceinar” SRL împotriva lui Vadim Demeanciuc și să fie admisă acțiunea reconvențională (vol. II, f.d. 140-145 recto-verso).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept cuprinse în cererea de chemare în judecată reconvențională, suplimentar invocând că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară și contradictorie probelor administrate la dosar,

a emis concluzii injuste și a aplicat eronat normele de drept ce guvernează raportul material litigios.

Recurentul a notat că nu este și nici nu a fost administrator sau fondator al SC „Agridon Fruct” SRL. Prin urmare, nu era interesat să depună garanții personale pentru activitatea unei întreprinderi cu care nu a avut nicio legătură.

Vadim Demeanciuc a menționat că motivul atragerii sale la răspundere juridică civilă pentru neexecutarea obligațiilor terțului SC „Agridon Fruct” SRL conform contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, rezidă din presupusa semnare de către dânsul a contractului de fidejusiune din 10 martie 2014. Însă, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Vadim Demeanciuc nu a semnat acest contract de fidejusiune. Respectiv, neparticipând la constituirea raporturilor juridice de fidejusiune cu ÎFPP „Ceinar” SRL, nu poate să suporte obligațiile ce derivă din acest act juridic.

Cu atât mai mult că, prin Raportul de expertiză judiciară nr. 2027-2029 din 01 octombrie 2019 s-a constatat că semnătura aplicată din numele lui Vadim Demeanciuc la rubrica „ПОРУЧИТЕЛЬ” „Демянчук В” din contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014, încheiat între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, nu a fost executată de către Vadim Demeanciuc, dar de o altă persoană prin procedeul imitației semnăturilor autentice ale titularului.

Recurentul a învederat că nu și-a exprimat în modul stabilit de lege consimțământul, care ar fi servit ca temei de apariție a actului juridic, nu și-a manifestat expres voința de a da naștere, modifica sau stinge drepturi și obligații civile față de ÎFPP „Ceinar” SRL pentru neexecutarea de către SC „Agridon Fruct” SRL a obligațiilor sale asumate prin contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014. Astfel, contractul de fidejusiune din 10 martie 2014, încheiat între creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL și fidejuserul Vadim Demeanciuc, este lovit de nulitate absolută și este lipsit de efecte juridice, deoarece acesta este semnat de o altă persoană decât cea indicată ca parte contractantă.

În atare circumstanțe, recurentul a considerat eronată concluzia instanței de apel, precum că Vadim Demeanciuc urmează să răspundă solidar împreună cu SC „Agridon Fruct” SRL și Boris Fedorișin față de creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL pentru neexecutarea contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014.

În opinia recurentului, Curtea de Apel Chișinău neîntemeiat a ajuns la concluzia că „raportul experților judiciari nu constituie temei de declarare a nulității contractului de fidejusiune din 10 martie 2014, încheiat între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, deoarece acesta nu a demonstrat că sesizat organele de drept în vederea falsificării semnăturii sale”. Omisiunea sesizării organelor de drept cu privire la falsificarea semnăturii lui Vadim Demeanciuc în contractul de fidejusiune din 10 martie 2014 incumbă intimatului ÎFPP „Ceinar” SRL, care a administrat un mijloc de probă fals.

Mai mult ca atât, instanța de apel nici nu a dat apreciere faptului că prin acțiunea înaintată, ÎFPP „Ceinar” SRL pretinde restituirea de la Vadim Demeanciuc, Boris Fedorișin și SC „Agridon Fruct” SRL a unei datorii în sumă de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro, iar conform pretinsului contract de fidejusiune din 10 martie 2014, care este semnat de altă persoană decât Vadim Demeanciuc, suma totală a răspunderii fidejuserului conform datoriei de bază constituie 127 712,23 de euro și 105 416 de dolari SUA.

Astfel, suma încasată de către instanța de apel în mod solidar din contul debitorului și fidejuserilor excede suma pentru care poartă răspundere fidejuserul în baza contractului din 10 martie 2014.

La fel, Curtea de Apel Chișinău a încasat în beneficiul creditorului ÎFPP „Ceinar” SRL amenda contractuală (penalitate) în mărime de 0,25% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, calculată din 01 aprilie 2015 până la 31 august 2016, deși, conform art. 268 lit. a) din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței, acțiunile privind încasarea penalității se prescriu în termen de 6 luni.

La 12 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului declarat de Vadim Demeanciuc împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. II, f.d. 148).

Potrivit adeverințelor oficiului poștal, trimiterile poștale DS8005857464AS și DS8005857429AS expediate în adresa ÎFPP „Ceinar” SRL nu au fost reclamate de către destinatar (vol. II, f.d. 155, 156).

Totodată, conform extrasului din poștal electronică, la 03 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a notificat prin e-mail reprezentantului intimatei ÎFPP „Ceinar” SRL, avocatului Vitalie Caldîba, copia recursului declarat de Vadim Demeanciuc împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 164).

Însă, până la examinarea recursului, ÎFPP „Ceinar” SRL și reprezentantul acesteia, avocatul Vitalie Caldîba, nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată lui Vadim Demeanciuc, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului de a ataca hotărârea judecătorească.

Prin încheierea din 16 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat admisibil recursul declarat de Vadim Demeanciuc împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Conform art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților

acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

La caz, Colegiul a considerat inoportună invitarea participanților sau a reprezentanților acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței efectuarea controlului judiciar al deciziei din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Totodată, instanța de recurs a opinat că toate punctele de vedere, care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. Cu atât mai mult că, în esență, recurenta și intimații au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Cu titlu subsidiar, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, 19 aprilie 2007, §§ 72-75; Eriksson vs Suedia, 12 aprilie 2012, §§ 66, 72; Pönkä vs Estonia, 08 noiembrie 2016, §§ 33-34, decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a Curții Constituționale, §§ 26-27).

Verificând argumentele invocate în recurs, prin prisma materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia necesității admiterii recursului și casării deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale și admiterii pretențiilor formulate de ÎFPP „Ceinar” SRL împotriva lui Vadim Demeanciuc, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea reconvențională și respinse ca neîntemeiate pretențiile înaintate de ÎFPP „Ceinar” SRL față de Vadim Demeanciuc, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Cercetând starea de fapt, în baza materialelor din dosar, Colegiul atestă că, la 10 ianuarie 2014, ÎFPP „Ceinar” SRL, în calitate de împrumutător și SC „Agridon Fruct” SRL, în calitate de împrumutat au semnat contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 (vol. I, f.d. 7-8).

Conform pct. 1.1, 1.2 și 2.3 ale contractului, ÎFPP „Ceinar” SRL a transmis în proprietatea SC „Agridon Fruct” SRL suma de 3 400 000 de lei, iar ultima s-a obligat să restituie împrumutul nu mai târziu de 09 ianuarie 2015.

Potrivit ordinelor de plată anexate la materialele dosarului, la 28 ianuarie 2014, creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL a transmis debitorului SC „Agridon Fruct” SRL, în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, suma de 2 000 000 de lei, iar la 04 februarie 2014 suma de 1 261 000 de lei (vol. I, f.d. 20, 21).

Ulterior, prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014, părțile contractante au modificat raportul bilateral, astfel încât SC „Agridon Fruct” SRL și-a asumat obligația să restituie împrumutătorului ÎFPP „Ceinar” SRL, în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, suma de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro până la 01 aprilie 2015 (vol. I, f.d. 9, 10).

De asemenea, prin pct. 3.2 al contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, modificat prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014, părțile au convenit că în cazul în care împrumutatul nu-

și va executa obligațiile prevăzute la pct. 1.1, 1.2 și 2.3 ale contractului de împrumut, va achita o penalitate de 0,25% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Totodată, Colegiul constată că, în scopul garantării executării obligației debitorului SC „Agridon Fruct” SRL față de creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, ÎFPP „Ceinar” SRL, în calitate de creditor a încheiat la 10 martie 2014 cu Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc, în calitate de fidejutori, două contracte de fidejusiune (vol. I, f.d. 11, 13 recto-verso).

Conform clauzelor contractelor de fidejusiune, Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc și-au asumat obligația față de creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL să răspundă pentru neexecutarea de către debitorul SC „Agridon Fruct” SRL a obligațiilor asumate în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, inclusiv prin achitarea corpului împrumutului, achitarea dobânzilor, penalităților și altor plăți și cheltuieli legate de executarea acestui contract.

Actul de verificare a decontărilor reciproce atestă că, la situația din 01 iulie 2014, debitorul SC „Agridon Fruct” SRL avea o datorie față ÎFPP „Ceinar” SRL în sumă de 3 261 000 de lei, echivalentul a 127 712,23 de euro și 113 020 dolari SUA (vol. I, f.d. 19).

La 13 iulie 2014, 30 decembrie 2015, 09 februarie 2016 și 13 iulie 2016 creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL a expediat în adresa debitorului SC „Agridon Fruct” SRL și fidejutorilor Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc somațiile nr. 24, nr. 44, nr. 2 și nr. 14, prin care a adus la cunoștință că debitorul nu și-a exercitat obligația de a restitui în termen împrumutul acordat în baza contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, deși data scadentă a fost 01 aprilie 2015. Astfel, creditorul a solicitat restituirea împrumutului în sumă de 127 712,23 de euro și 113 020 dolari SUA, precum și a penalităților (vol. I, f.d. 22, 25, 28, 30).

Invocând neexecutarea de către SC „Agridon Fruct” SRL, Boris Fedorișin și Vadim Demeanciuc a obligațiilor conform contractului de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014 și contractelor de fidejusiune din 10 martie 2014, creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând încasarea în mod solidar din contul SC „Agridon Fruct” SRL, a lui Boris Fedorișin și a lui Vadim Demeanciuc în beneficiul său datorita contractuală în sumă de 113 020 de dolari SUA și 127 712,23 de euro, amenda contractuală în mărime de 0,25% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, în sumă de 146 643,45 de dolari SUA și 165 706,62 de euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 17 martie 2017, pârâtul Vadim Demeanciuc a înaintat acțiune reconvențională împotriva ÎFPP „Ceinar” SRL, intervenient accesoriu SC „Agridon Fruct” SRL, prin care a solicitat declararea nulității contractului de fidejusiune din 10 martie 2014, semnat din numele său și compensarea din contul ÎFPP „Ceinar” SRL în beneficiul său a cheltuielilor de judecată, invocând că semnătura aplicată pe contractul de fidejusiune la rubrica „fidejutor” din numele său nu îi aparține. Respectiv, contractul de fidejusiune din 10 martie 2014 este nul și, prin urmare, lipsit de efecte juridice (vol. I, f.d. 60-64).

Fiind investită cu judecarea acțiunii în prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a respins cererea de

chemare în judecată înaintată de ÎFPP „Ceinar” SRL și a admis acțiunea reconvențională înaintată de Vadim Demeanciuc, anulând contractul de fidejusiune din 10 martie 2014, încheiat între ÎFPP „Ceinar” SRL și Vadim Demeanciuc (vol. I, f.d. 170-171, 180-186).

Rejudecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 30 septembrie 2021, a casat integral hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și a emis o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis integral acțiunea inițială înaintată de ÎFPP „Ceinar” SRL.

S-a încasat în mod solidar din contul SC „Agridon Fruct” SRL, a lui Vadim Demeanciuc și a lui Boris Fedorișin în beneficiul ÎFPP „Ceinar” SRL suma de 113 020 de dolari SUA și suma de 127 712,23 de euro sau echivalentul acestor sume în MDL la data executării hotărârii, datoria de plată conform contractului de împrumut, suma de 146 643 de dolari SUA și 165 706,62 de euro cu titlu de amendă contractuală sau echivalentul acestor sume în MDL la data executării hotărârii, suma de 37 500 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în apel și suma de 25 000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat în recurs.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de Vadim Demeanciuc (vol. II, f.d. 119-120, 121-134).

Luând în considerare că decizia instanței de apel a fost contestată numai de Vadim Demeanciuc și în partea ce-l privește pe acesta, instanța de recurs va verifica legalitatea deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău doar în partea raporturilor obligaționale între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul constată că instanța de apel a cercetat superficial starea de fapt în partea verificării existenței raporturilor obligaționale între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, iar drept consecință a dat o apreciere eronată acestora, interpretând și aplicând greșit normele de drept material, fapt ce a succedat pronunțarea unei soluții parțial neîntemeiate.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată

Articolul 240 din Codul de procedură civilă stipulează în alin. (1) că la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În corespundere cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În sensul art. 130 din Codul de procedură civilă, (1) instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Prin prisma art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Reieșind din specificul și obiectele materiale ale acțiunii inițiale și acțiunii reconvenționale, Colegiul vădește că, pentru a da o apreciere viabilă faptelor privind existența sau inexistența datoriei debitorului SC „Agridon Fruct” SRL față de creditorul ÎFPF „Ceinar” SRL, precum și a presupuselor obligații ale fidejursorilor Vadim Demeanciuc și Boris Fedorișin de a răspunde solidar împreună cu debitorul, mai întâi de toate trebuie cercetate argumentele invocate de Vadim Demeanciuc în privința nulității contractului de fidejusiune semnat din numele său. Examinarea prioritara a temeiurilor de nulitate este dictată de necesitatea constatării existenței sau nu a temeiurilor puse la baza acțiunii inițiale, deoarece executarea unei obligații este determinată de existența acesteia.

În debutul analizei sale, instanța de recurs decelează că niciuna din părțile și participanții cauzei nu au contestat existența raporturilor contractuale între debitorul SC „Agridon Fruct” SRL și creditorul ÎFPF „Ceinar” SRL.

Astfel, prin prisma art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, care stipulează că faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, este degrevată de probațiunea existenței raporturilor obligaționale între SC „Agridon Fruct” SRL și creditorul ÎFPF „Ceinar” SRL, rezultate din contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, modificat prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014.

În privința nulității absolute a contractului de fidejusiune din 10 martie 2014, presupus a fi încheiat între creditorul ÎFPF „Ceinar” SRL și fidejursorul Vadim Demeanciuc, Colegiul reține că potrivit art. 11 lit. c) din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul depunerii acțiunii reconvenționale), apărarea dreptului civil se face prin recunoașterea nulității actului juridic.

Conform art. 1146 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului de fidejusiune), prin contract de fidejusiune, o parte (fidejursor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului. Prin fidejusiune se poate garanta și o obligație viitoare sau afectată de modalități.

În sensul art. 1150 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului de fidejusiune), fidejusiunea poate să rezulte din acordul părților, poate fi impusă prin lege sau poate fi instituită de instanța de judecată.

Potrivit art. 1147 din Codul civil (în redacția în vigoare la momentul încheierii contractului de fidejusiune), contractul de fidejusiune, pentru a fi valabil,

trebuie încheiat în scris. În cazul în care fidejutorul execută obligația, viciul de formă se consideră înlăturat.

Din interpretarea sistemică a normelor precitate rezultă că fidejusiunea este o garanție, care constă în angajamentul pe care și-l asumă un terț al unui raport civil (fidejutor) față de creditor de a executa obligația debitorului, în caz că acela nu o va executa.

Colegiul observă că fidejusiunea este întotdeauna de natură contractuală, iar unul din caracterele juridice ale contractului de fidejusiune este consensualitatea, ceea ce presupune că raporturile juridice între creditor și fidejutor pot produce efecte după ce părțile au ajuns la un acord de voință asupra clauzelor esențiale ale contractului.

Pentru a fi valabil, contractul de fidejusiune trebuie să fie încheiat în mod obligatoriu în formă scrisă. Astfel, forma scrisă simplă este de ajuns pentru ca contractul să fie valabil, însă, este important ca părțile să poată stabili cu certitudine că înscrisul e semnat de persoana respectivă.

Instanța de recurs denotă că în argumentarea acțiunii reconvenționale și a nulității contractului de fidejusiune încheiat între creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL și fidejutorul Vadim Demeanciuc, ultimul a invocat că semnătura aplicată pe acest contract din numele său nu îi aparține și a fost executată de către o persoană terță.

Întru verificarea aserțiunilor invocate de către Vadim Demeanciuc în acțiunea reconvențională, prima instanță a dispus efectuarea expertizei grafoscopice a semnăturii și a pus în fața experților următoarele întrebări: 1) aparține sau nu semnătura aplicată din contractul de fidejusiune din 10 martie 2014 lângă numele Demeanciuc lui Vadim Demeanciuc?; 2) semnătura aplicată în contractul de fidejusiune din 10 martie 2014 lângă numele Demeanciuc V. prezintă sau nu semne de contrafacere/falsificare? (vol. I, f.d. 139-140).

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 2027-2029 din 01 octombrie 2019 întocmit de Centrului Național de Expertize Judiciare, semnătura de la numele lui Vadim Demeanciuc de la rubrica „ПОРУЧИТЕЛЬ” „Демянчук В” din contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014, încheiat între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, cusut la f.d. 118, nu a fost executată de către Vadim Demeanciuc, dar de o altă persoană prin procedeul imitației semnăturilor autentificate ale titularului. Semnătura de la numele lui Vadim Demeanciuc de la rubrica „ПОРУЧИТЕЛЬ” „Демянчук В” din contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014 din contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014, încheiat între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, cusut la f.d. 118, a fost executată direct pe actul examinat cu instrument scriptural – stilou cu bilă și pastă de culoare violetă. Careva urme de pregătire tehnică prealabilă a semnăturii în cauză nu au fost depistate (vol. I, f.d. 144-150, 151-153 „a”).

Așadar, instanța de recurs consideră Raportul de expertiză judiciară nr. 2027-2029 din 01 octombrie 2019 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare ca fiind o probă concludentă, ce demonstrează că semnătură aplicată la rubrica „fidejutor” din contractul de fidejusiune fără număr din 10 martie 2014, la care este indicat numele Vadim Demeanciuc nu îi aparține acestuia, fiind executată de către o altă persoană.

La capitolul dat Colegiul reține prevederile art. 195 din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței), care definea actul juridic civil ca manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 196 alin. (3) din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței), actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Potrivit art. 199 din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței), consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Articolul 216 din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței) stipula că actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanța de judecată sau prin acordul părților (nulitate relativă).

Articolul 217 din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței) prevedea în alin. (1)-(3) că nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Prin prisma art. 220 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare la perioada pertinentă speței), actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

Așadar, din sensul normelor precitate rezultă că unul din elementele definitorii ale actului juridic civil este manifestarea voinței persoanelor de a naște, modifica ori stinge raporturi juridico-civile cu alte persoane.

Manifestarea voinței trebuie să fie îndreptată spre producerea efectelor juridice, adică nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Intenția de a produce efecte juridice fiind un element necesar de valabilitate a actului juridic civil.

Din art. 199 din Codul civil rezultă că una din trăsăturile definitorii ale consimțământului este exteriorizarea voinței persoanei de a încheia un act juridic. Pentru a fi considerat valabil la încheierea actelor juridice, consimțământul trebuie să fie liber și dat în cunoștință de cauză. Respectiv, voința autorilor actelor juridice civile de a avea relații cu alte persoane trebuie să fie manifestată și exteriorizată fără careva vicii.

În condițiile speței, este în afara oricărui dubiu că Vadim Demeanciuc nu și-a manifestat voința de a da naștere cărorva raporturi juridico-civile cu ÎFPP „Ceinar” SRL în baza contractului de fidejusiune f/n din 10 martie 2014, or, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 2027-2029 din 01 octombrie 2019 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, semnătura din numele lui Vadim Demeanciuc de la rubrica „fidejutor” din contract nu a fost executată de către acesta, dar de o altă persoană prin procedeul imitației semnăturilor autentificate ale titularului.

Respectiv, se atestă că contractul de fidejusiune nu a fost semnat de către Vadim Demeanciuc, iar prin urmare acesta nu și-a exteriorizat consimțământul de a răspunde față de creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL pentru neexecutarea de către debitorul SC „Agridon Fruct” SRL a obligațiilor sale rezultate din contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, modificat prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014.

La capitolul dat, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel din §80 al deciziei, precum că „concluziile experților judiciari nu constituie temei de declarare a nulității contractului de fidejusiune f/n din 10 martie 2014, încheiat între Vadim Demeanciuc și ÎFPP „Ceinar” SRL, or, la actele cauzei lipsesc probe care să dovedească faptul că Vadim Demeanciuc a sesizat organele de drept în vederea falsificării semnăturii acestuia” ca fiind contrare prevederilor art. 11 din Codul civil, care prevede că apărarea dreptului civil se face *inter alia* prin recunoașterea nulității actului juridic.

Sesizarea organului de urmărire penală de a identifica și a atrage la răspundere penală a persoanelor care au falsificat semnătura lui Vadim Demeanciuc în contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014 încheiat cu ÎFPP „Ceinar” SRL este un drept al lui Vadim Demeanciuc, dar nu o obligație. Mai mult ca atât, acest drept îi revine și ÎFPP „Ceinar” SRL.

Astfel, la caz, se vădește că Vadim Demeanciuc a ales metoda de apărare a drepturilor sale civile prin depunerea în instanța de judecată a unei acțiuni reconvenționale de declarare a nulității actului juridic, din motiv că semnătura aplicată pe contractul de fidejusiune f/n din 10 martie 2014 din numele său a fost executată de către o altă persoană. La rândul său, ÎFPP „Ceinar” SRL, nu a demonstrat prin probe concludente, pertinente și admisibile că Vadim Demeanciuc și-a manifestat neviciat voința de da naștere obligațiilor sale de a răspunde față de ÎFPP „Ceinar” SRL pentru neexecutarea de către debitorul SC „Agridon Fruct” SRL a obligațiilor rezultate din contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, modificat prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014.

Cu titlu de consecință, Colegiul constată nulitatea contractului de fidejusiune fără număr, încheiat la 10 martie 2014 între creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL și fidejutorul Vadim Demeanciuc, deoarece acesta are un viciu fundamental, și anume falsificarea semnăturii fidejutorului Vadim Demeanciuc, ceea ce presupune lipsa consimțământului liber exprimat din partea lui Vadim Demeanciuc de a avea raporturi juridico-civile de fidejusiune cu creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL.

În asemenea circumstanțe, Colegiul urmează să declare nul contractul de fidejusiune fără număr, încheiat la 10 martie 2014 între creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL și fidejutorul Vadim Demeanciuc.

Având în vedere dezideratele expuse supra, Colegiul consideră că instanța de apel eronat a constatat ca valabile raporturile juridico-civile între ÎFPP „Ceinar” SRL și Vadim Demeanciuc născute în baza contractului de fidejusiune fără număr, încheiat la 10 martie 2014 și obligația ultimului de a răspunde solidar pentru neexecutarea de către debitorul SC „Agridon Fruct” SRL a obligațiilor sale față de ÎFPP „Ceinar” SRL rezultate din contractul de împrumut nr. Z-2/10-01-14 din 10 ianuarie 2014, modificat prin acordurile adiționale nr. 1 din 04 februarie 2014 și nr. 2 din 01 iulie 2014.

Cu titlu subsecvent, instanța de recurs consideră necesar de a admite integral pretenția lui Vadim Demeanciuc cu privire la compensarea din contul ÎFPP „Ceinar” SRL în beneficiul său a cheltuielilor de judecată, or, în conformitate cu art. 94 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

La capitolul dat, Colegiul constată că, la depunerea cererii de chemare în judecată reconvențională, Vadim Demeanciuc a achitat taxa de stat pentru pretenția cu caracter nematrimonial privind declararea nulității contractului de fidejusiune în cuantum de 100 de lei, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 3DOM-N000 din 17 martie 2017, eliberat de BC „Moldova-Agroindbank” SA, filiala nr. 10 Chișinău și în cuantum de 24 900 de lei, conform transferului se mijloace bănești către părți terțe din 12 decembrie 2018, eliberat de BC „Moldova-Agroindbank” SA, sucursala Miron Costin (vol. I, f.d. 59 și 113).

De asemenea, la demararea prezentei căi de atac în ordine de recurs, Vadim Demeanciuc a achitat taxa de stat în cuantum de 12 500 de lei pentru contestarea deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii principale și 12 500 de lei pentru contestarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii reconvenționale, în total suma de 25 000 de lei, conform ordinului de plată nr.427983669 din 27 decembrie 2021 emis de SA „FinComBank” (vol. II, f.d.139).

Astfel, recurentului Vadim Demeanciuc urmează a-i fi compensat din contul ÎFPP „Ceinar” SRL cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în cuantum de 25 000 de lei la depunerea cererii de chemare în judecată reconvențională și 25 000 de lei la depunerea cererii de recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în total suma de 50 000 de lei.

Generalizând ipotezele descrise surpa, Colegiul urmează să caseze decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în partea respingerii acțiunii reconvenționale depuse de Vadim Demeanciuc și în partea admiterii pretențiilor ÎFPP „Ceinar” SRL îndreptate împotriva lui Vadim Demeanciuc, pronunțând în această parte o hotărâre nouă, prin care să fie admisă acțiunea reconvențională depusă de Vadim Demeanciuc, să fie declarat nul contractul de fidejusiune fără număr încheiat la 10 martie 2014 între creditorul ÎFPP „Ceinar” SRL și fidejuserul Vadim Demeanciuc, să fie respinse pretențiile înainte de ÎFPP „Ceinar” SRL împotriva lui Vadim Demeanciuc ca fiind neîntemeiate și să fie compensate din contul ÎFPP „Ceinar” SRL în beneficiul lui Vadim Demeanciuc cheltuielile de judecată suportate de acesta.

În conformitate cu art. 94, art. 239-241, art. 243, art. 442, art. 444 și art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Vadim Demeanciuc.

Se casează parțial decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, și anume în partea respingerii acțiunii reconvenționale depuse de Vadim Demeanciuc și în partea admiterii pretențiilor întreprinderii de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată formulate și îndreptate împotriva lui Vadim Demeanciuc și în această parte se pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Vadim Demeanciuc împotriva întreprinderii de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu societatea comercială „Agridon Fruct” societate cu răspundere limitată, cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se declară nul contractul de fidejusiune fără număr încheiat la 10 martie 2014 între creditorul întreprinderea de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată și fidejuserul Vadim Demeanciuc.

Se resping pretențiile formulate de către întreprinderea de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată și înaintate împotriva lui Vadim Demeanciuc, ca fiind neîntemeiate.

Se încasează de la întreprinderea de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată, IDNO 1003600114592, cu sediul în satul Seliște, raionul Orhei, în beneficiul lui Vadim Demeanciuc, născut în data de XXX, IDNP XXX, domiciliat în mun. XXX, str. XXX, suma de 25 000 (douăzeci și cinci de mii) de lei, cu titlu de compensare a taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată reconvenționale și 25 000 (douăzeci și cinci de mii) de lei taxa de stat achitată la depunerea cererii de recurs împotriva decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar în total suma de 50 000 (cincizeci de mii) de lei.

În rest, se menține decizia din 30 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău în partea admiterii pretențiilor formulate de întreprinderea de furnizare a produselor petroliere „Ceinar” societate cu răspundere limitată și îndreptate împotriva lui Boris Fedorișin și a societății comerciale „Agridon Fruct” societate cu răspundere limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Mariana Pitic

Aliona Miron